

AHMET İNAM

GÖĞE ÇAĞRI

Manzume

Gönül evimde yanan küskün bir mum, soruyor: “Ahmet, için neden gökyüzünden mahrum?” Sokuluyorum, bende tecelli eden sükûnun sesiyle muma. “Önce ışığın, ışığın sevgili mum. Aydınlat dehlizlerimi, dipsiz gizlerimi, göğeye açılacak sözlerimi. Aydınlat kapılarımı, pencerelerimi, izlerimi.

Önce hazırlayalım içimizi bu yüce konuğa. Belki ses verir bize, çağıralım sonra, göğü evimize.”

15 Ağustos 2013, Ankara